

中罗交流史话
RELAȚIILE
BILATERALE
CHINO-ROMÂNE

.....

过去，现在和未来
TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

林亭
LIN TING

Ediție îngrijită de:
Constantin LUPEANU

Consultant în limba română:
Felicia Nina GHERMAN

Cuprins

Introducerea autorului	5
Cuvântul autorului	7
Capitolul I China, țara viitorului.....	13
1.1. <i>O privire de ansamblu</i>	13
1.2. <i>Organizarea administrativ-teritorială</i>	21
1.3. <i>Cele mai importante atracții turistice din China</i>	24
1.4. <i>Istoria străveche</i>	26
1.4.1. <i>În cele mai vechi timpuri</i>	26
1.4.2. <i>Epoca modernă</i>	29
1.4.3. <i>Înființarea Chinei Noi</i>	39
1.5. <i>Sistemul politic</i>	41
1.6. <i>Situația economică</i>	49
1.7. <i>Cultură și educație</i>	52
Capitolul II România, țara visurilor	54
2.1. <i>Prezentare generală</i>	54
2.2. <i>Geografie și climă</i>	61
2.3. <i>Organizarea administrativ-teritorială</i>	62
2.4. <i>Evoluția istorică</i>	69
2.5. <i>Sistemul politic</i>	72
2.6. <i>Situația Economică</i>	77
2.7. <i>Cultură și Educație</i>	85
Capitolul III Relațiile chino-române înainte de anul 1949.....	87
3.1. <i>Relațiile chino-române în cele mai vechi timpuri și în Evul Mediu</i>	87
3.2. <i>Misiunea în China a lui Nicolae Milescu Spătarul</i>	91
3.3. <i>Cele mai vechi contacte oficiale între China și România</i>	96
3.4. <i>Relațiile dintre Republica Chineză și Regatul României</i>	102

3.5. <i>Cei trei medici români care au salvat chinezi în Războiul de Rezistență împotriva Agresiunii Japoneze</i>	105
Capitolul IV Relațiile chino-române în anii '50	109
4.1. <i>Stabilirea de relații diplomatice între cele două țări</i>	110
4.2. <i>Poziția relațiilor chino-române în diplomația celor două țări</i>	113
4.3. <i>Schimburi de vizite la nivel înalt</i>	119
4.4. <i>Schimburile economice și comerciale</i>	122
4.5. <i>Cooperarea în domeniile tehnico-științific și cultural</i>	124
Capitol V Relațiile chino-române în anii'60	129
5.1. <i>Consfătuirea de la București și atitudinea părții române</i>	129
5.2. <i>Redresarea relațiilor chino-române</i>	134
5.3. <i>Lupta României în a scăpa de sub controlul sovietic</i>	137
5.4. <i>Eforturile României în îndreptarea relațiilor chino-sovietice</i>	141
5.5. <i>Venirea la putere a lui Ceaușescu și reapariția de mici întorsături în relațiile bilaterale</i>	143
5.6. <i>Vizita lui Zhou Enlai în România și relațiile bilaterale pe un drum întortocheat</i>	146
5.7. <i>Schimburile în domeniile tehnico-științific, comercial-economic și cultural</i>	152
Capitolul VI Perioada de apogeu istoric a relațiilor chino-române	156
6.1. <i>Relațiile chino-române în prima jumătate a anilor '70 ai secolului trecut</i>	156
6.2. <i>Vizita lui Nicolae Ceaușescu în China și influențele acestei</i>	161
6.3. <i>Rolul jucat de România în dezghețarea relațiilor chino-americane</i>	165
6.4. <i>Schimburile bilaterale în domeniile economic și comercial</i>	170
6.5. <i>Schimburile culturale și tehnico-științifice</i>	175
6.6. <i>„Mica revoluție culturală” a lui Ceaușescu, mai puțin cunoscută în lume</i>	177
6.7. <i>Cooperare strânsă și sprijin reciproc pe scena internațională între China și România</i>	181

Capitol VII Relațiile chino-române în ultima perioadă a anilor '70 și în anii '80 185

7.1. Situația internațională în ultima perioadă a anilor '70 ai secolului trecut	185
7.2. Evoluția legăturilor chino-române în conjunctura complexă a relațiilor internaționale	186
7.3. Vizita lui Nicolae Ceaușescu în China în 1982 și relațiile chino-române	191
7.4. Sprijin reciproc în diplomația celor două țări	194
7.5. Influențele României asupra politicii de reformă și deschidere a Chinei	197
7.6. Cooperarea bilaterală în domeniile comercial, economic și tehnico-științific	201

Capitolul VIII Relațiile chino-române după anul 1989 205

8.1. Căderea lui Ceaușescu	205
8.1.1. Situația generală a din României înainte de 1989	205
8.1.2. Desfășurarea evenimentului	211
8.2. Căderea lui Ceaușescu, voința poporului	216
8.3. Relațiile chino-române aflate într-un mediu complex	219
8.4. Legăturile chino-române, un model de urmat în relațiile statale	224
8.5. Cooperarea bilaterală în domeniul economic și comercial	226
8.6. Cooperarea în domeniul cultural	229
8.6.1. Institute Confucius în România	231
8.6.2. Institutul Cultural Român de la Beijing	232
8.6.3. Centrul Cultural Chinez de la București	234

Capitolul IX Relațiile bilaterale chino-române în spiritul epocii actuale 235

9.1. De la „Drumul Mătăsii” la „O centură, un drum”	235
9.1.1. Situația de fond	235
9.1.2. Prezentarea proiectului	236
9.1.3. Cadrul de cooperare	237
9.1.4. Domeniile de cooperare	240
9.1.5. Mecanismul de cooperare	245
9.1.6. O privire în perspectivă	247
9.2. Oportunitățile și perspectivele cooperării China-România în spiritul epocii actuale.....	248
9.2.1. Prietenia tradițională consolidează baza cooperării	248
9.2.2. Implicarea României în construcția „O centură, un drum”	249
9.2.3. Perspectivele relațiilor economice și comerciale bilaterale	251

Capitolul I China, țara viitorului

1.1. O privire de ansamblu

Republica Populară Chineză este situată în partea de est a continentului Asia, pe malul vestic al Oceanului Pacific. Lungimea frontierelor Chinei însumează 22 800 kilometri și se învecinează cu 14 țări: la est cu R.P.D. Coreeană, la nord cu Mongolia, la nord-est și nord-vest cu Rusia, Kazahstan, Kârgâzstan și Tadjikistan, la vest și sud-vest cu Afghanistan, Pakistan, India, Nepal și Buthan și la sud cu Myanmar, Laos și Vietnam, iar la est și sud-est, marea o desparte de Republica Coreea, Japonia, Filipine, Brunei, Malaezia și Indonezia. China are aproximativ 9 600 000 de kilometri pătrați, fiind a treia țară ca suprafață din lume, după Rusia și Canada. Lungimea coastelor maritime ale Chinei este de aproximativ 18 000 kilometri, pornind din nordul țării, de la gura fluviului Yalu din provincia Liaoning de la granița chino-nord-coreeană, până în sud, la gura râului Beilun din regiunea Autonomă Guangxi-Zhuang de la granița sino-vietnameză. Apele teritoriale ale Chinei cuprind Marea Bohai, Marea Galbenă, Marea Chinei de Est și Marea Chinei de Sud. În zonele maritime ale Chinei sunt răspândite peste 5 000 de insule, Insula Taiwan fiind cea mai mare dintre acestea.

China este țara cu cea mai numeroasă populație din lume. Potrivit datelor statistice, la sfârșitul anului 2018, populația totală a părții continentale a Chinei era de peste 1,395 miliarde de locuitori, cu 5,3 milioane mai mare față de cea de la sfârșitul anului precedent. Populația urbană reprezenta 58,52% din cea totală, iar cea rurală, 41,48%. Varianta standard (oficială) a limbii chineze moderne este Putonghua, care este bazată pe dialectul nordic al Chinei. Pe lângă naționalitatea han, care ocupă 91,5% din numărul total al locuitorilor, și minoritățile etnice hui și manciuriană folosesc limba chineză,

celelalte 53 au limbile lor proprii. China este o țară cu mai multe religii, principalele sunt budismul, taoismul, islamismul și creștinismul. Potrivit unor statistici parțiale, în China sunt peste 100 de milioane de credincioși de diferite religii, funcționează aproximativ 139 000 de așezăminte religioase, unde activează un personal religios de peste 360 000 de oameni, 5 500 de organizații religioase și 100 de colegii religioase.

Naționalități

China are în componență 56 de naționalități, care îi dau caracterul de stat multinațional, cum ar fi han, mongolă, hui, tibetană, uigură, miao, yi, zhuang, buyi, coreeană, manciuriană și altele. Populația han este cea mai numeroasă, reprezentând aproximativ 91,5 % din totalul locuitorilor. Celelalte 55 au statutul de minorități naționale, cu o populație ce reprezintă aproximativ 8,5% din cea totală a țării. Nouă minorități naționale au o populație ce depășește cinci milioane, potrivit datelor celui de-al șaselea recensământ realizat în 2010. Este vorba despre naționalitățile zhuang, hui, manciuriană, miao, uigură, yi, tujia, tibetană și mongolă.

China promovează o politică națională de egalitate, unitate și solidaritate, care asigură respectarea drepturilor minorităților naționale privind libertatea religioasă și de afirmare a propriilor obiceiuri și tradiții.

Autonomia regiunilor naționale este un principiu politic de bază al statului chinez, care conferă autonomie etnică regională, unitățile autonome având libertatea să-și administreze independent afacerile interne privind naționalitățile și zonele respective, dar există și un spațiu larg de promovare a valorilor fiecărei naționalități la toate nivelurile sociale și profesionale ale statului.

Drapelul

Drapelul Republicii Populare Chineze are formă dreptunghiulară și este de culoare roșie, proporția dintre lungime și înălțime fiind de 3/2. În colțul din stânga sus are cinci stele. Steaua cea mare reprezintă Partidul Comunist Chinez. Cele patru stele mici, care au câte un colț îndreptat spre steaua cea mare, reprezintă muncitorii, țăranii, mica burghezie și burghezia națională și simbolizează marea unitate a poporului condus de P.C. Chinez. Culoarea roșie a drapelului simbolizează revoluția. Culoarea galbenă a celor cinci stele simbolizează rasă galbenă din care face parte națiunea chineză. Drapelul a fost înălțat pe catarg, pentru prima oară, la 1 octombrie 1949, data proclamării R.P. Chineze, de către președintele Mao Zedong și a fost consfințit de Constituția din 1954.

Stema

Stema R.P. Chineze este formată din steagul țării, Piața Tiananmen, roata dințată, spicele de grâu și boabele de orez, simboluri ale luptei noi revoluții democratice a poporului chinez, care a început cu Mișcarea din 4 mai 1919 și s-a încheiat cu nașterea Chinei Noi în 1949. Steaua mare înconjurată de cele patru stele mici simbolizează unitatea poporului sub conducerea Partidului Comunist Chinez. Roata dințată și spicele simbolizează muncitorii și țăranii. Piața Tiananmen este locul de unde a pornit Mișcarea din 4 mai, dar și cel în care s-a desfășurat ceremonia de proclamare a Republicii Populare Chineze, exprimând noul spirit național, fiind totodată și un reper al capitalei țării.

Imnul

Imnul de stat al R.P. Chineze este „Marșul Armatei Voluntare” scris în anul 1935. Versurile sunt compuse de dramaturgul Tian Han, iar melodia aparține compozitorului Nie Er. Cântecele este leitmotivul filmului „Fii în furtună” al cărui scenariu descrie întâmplările unui grup de intelectuali care s-au avântat în prima linie a luptei împotriva agresiunii japoneze, după ce trupele japoneze au invadat și ocupat cele trei provincii din nord-estul Chinei,

în urma „Incidentului din 18 septembrie 1931”. Cântecul a fost răspândit în toate colțurile țării odată cu difuzarea filmului și cu desfășurarea mișcării de eliberare națională.

La prima plenară a Conferinței Consultative Politice Populare din China, care a avut loc la 27 septembrie 1949, s-a hotărât ca „Marșul Armatei Voluntare” să fie considerat imnul de stat al țării. Apoi, la cea de-a doua sesiune a celei de-a 10-a legislaturi a Adunării Naționale a Reprezentanților Poporului din China, desfășurată în martie 2004, a fost adoptat un amendament la Constituție care consfințea „Marșul Armatei Voluntare” ca imnul de stat al R.P. Chineze.

Sărbători importante

Sărbătorile legale din China sunt zile libere declarate prin lege. Astfel, legislația muncii prevede o zi liberă de Anul Nou (1 ianuarie), trei zile libere pentru Sărbătoarea Primăverii (Anul Nou Chinezesc), câte o zi liberă pentru Sărbătoarea Qingming (curățarea mormintelor), Ziua Internațională a Muncii (1 Mai), Sărbătoarea Duanwu (Sărbătoarea bărcilor-dragon), Sărbătoarea Lunii Pline. Ziua Națională a Chinei este sărbătorită la data de 1 Octombrie, când cetățenii chinezi pot avea trei zile libere (1, 2 și 3 octombrie). Mai sunt și alte zile de sărbătoare, precum Ziua Internațională a Femeii (8 martie), în care chinezoaicele își pot lua o jumătate de zi liberă, Ziua Internațională a Tineretului (4 mai), când tinerii de peste 14 ani au o jumătate de zi liberă, Ziua Internațională a Copilului (1 iunie), când copiii sub 14 ani sunt liberi, Ziua Armatei (1 august), în care militarii activi se bucură de o jumătate de zi liberă. Zilele libere prilejuite de vreuna din aceste sărbători se recuperează dacă ele cad sâmbătă sau duminică. Ziua Dascălului, Ziua Internațională a Asistentului Medical, Ziua Presei, Ziua Plantării Arborilor și altele nu sunt declarate nelucrătoare.

Fiecare naționalitate are sărbătorile ei tradiționale. Pentru aceste sărbători tradiționale, autoritățile locale din zonele în care trăiesc membrii acestora stabilesc zilele libere în conformitate cu tradițiile și obiceiurile lor.

Obiceiuri

Există multe tradiții și obiceiuri legate de sărbătorile poporului chinez. De pildă, Sărbătoarea Primăverii, cea mai importantă din timpul anului, cu o tradiție de aproape 4000 de ani, eveniment similar ca importanță Crăciunului la creștini, nu este întâmpinată oricum. Gospodinele fac curățenie generală înainte și spală rufele pentru a îndepărta „murdăria și ce este vechi”. Masa de Revelion este foarte bogată pentru că în această seară de sfârșit de an se adună toată familia. În prima zi a anului, oamenii se îmbracă în haine noi și merg în vizită la rude și prieteni, oferindu-și reciproc cadouri. Copiii sunt cei mai bucuroși pentru că primesc pliculețe roșii cu bani de la părinți, bunici, dar și de la rudele mai în vârstă. După tradiție, Sărbătoarea Primăverii durează 15 zile, perioadă în care chinezii pun la uși și la porți mesaje pe hârtie roșie care conțin perechi de versuri dedicate Anului Nou și tablouri tradiționale specifice acestor ocazii festive. Perechea de versuri este cu rimă, fiecare vers fiind alcătuit din cinci sau șapte caractere. Acestea sunt scrise cu tuș negru sau auriu și simbolizează dorințele sau speranțele gazdei pentru noul an. Manifestările festive se încheie în a 15-a zi a primei luni după calendarul tradițional chinezesc, cu o altă sărbătoare, cea a Lampioanelor, de fapt în prima zi cu lună plină din noul an.

De Sărbătoarea Lampioanelor, în fiecare gospodărie se mănâncă găluște din făină de orez vâscos, cu diferite umpluturi din susan, alune, castane, pastă din soia sau din curmale, ca un simbol al întregirii familiei.

Atunci când vorbim despre mâncărurile specifice Chinei, nu putem să nu amintim de colțunași care reprezintă o altă mâncare delicioasă, specifică mai ales în regiunile din nordul Chinei. Aceștia se fac din aluat, iar umplutura acestora poate fi din carne de porc, oaie, pui amestecat cu praz sau formule vegetariene, din fasole, mazăre, țelină, varză, morcov și alte legume tăiate mărunt și condimentate.

Chinezii folosesc la masă o pereche de bețișoare pe post de tacâmuri și o lingură. Bețișoarele pot fi din bambus, lemn sau plastic, dar și din croazoneu, argint sau chiar din fildeș. Pentru vizitatorii străini, primele încercări în a folosi bețișoarele sunt foarte dificile, ei neputându-și coordona bine mișcările

中罗交流史话

过去，现在和未来

林亭

目录

作者简介	5
自序	7
第一章 罗马尼亚——一个寻梦的地方.....	261
二、地形气候.....	265
三、行政区划.....	267
四、历史沿革.....	271
五、政治体制.....	272
六、经济状况.....	275
七、文化教育.....	281
第二章 中国——一个开启未来的国度.....	283
一、基本情况.....	283
二、行政区划.....	290
三、主要景点.....	291
四、历史沿革.....	293
五、政治体制.....	303
六、经济状况.....	309
七、文化教育.....	311
第三章 1949年前的中罗关系.....	312
一、古代和中世纪的中罗关系	312
二、米列斯库使华.....	314
三、中罗早期的官方往来.....	318
四、中华民国与罗马尼亚王国的关系.....	321
五、罗马尼亚医生与中国的抗日战争.....	323
第四章 20世纪50年代的中罗关系.....	326
一、两国建交.....	326
二、中罗关系在两国对外关系中的地位.....	329

三、两国高层互访	333
四、经济贸易往来	335
五、科技和文化领域的交往	337
第五章 20世纪60年代的中罗关系	341
一、布加勒斯特会议和罗方的态度	341
二、中罗关系峰回路转重现生机	344
三、罗马尼亚摆脱苏联控制的抗争	346
四、罗马尼亚积极为中苏关系调停	349
五、齐奥塞斯库上台和中罗关系再遇小波折	351
六、周恩来访罗和中罗关系在曲折中前行	352
七、科技、经贸、文化领域的交往	356
第六章 20世纪70年代处于蜜月期的中罗关系	359
一、20世纪70年代前期的中罗关系	359
二、齐奥塞斯库访华及其影响	363
三、罗马尼亚在中美关系解冻中的渠道作用	366
四、经济与贸易往来	369
五、文化与科技交流	372
六、鲜为人知的罗马尼亚“文化革命”	374
七、中罗两国在国际舞台上密切合作相互支持	377
第七章 20世纪70年代后期和80年代的中罗关系	380
一、20世纪70年代后期的国际形势	380
二、中罗关系在错综复杂的国际关系中发展	381
三、齐奥塞斯库1982年访华与中罗关系	384
四、两国在外交上的相互支持	387
五、罗马尼亚对中国改革开放政策的影响	389
六、经贸与科技领域的合作	392
第八章 1989年以后的中罗关系	394
一、齐奥塞斯库垮台始末	394
二、齐奥塞斯库下台是民意的选择	405

三、中罗关系在错综复杂的环境中发展.....	408
四、中罗关系是求同存异国家关系的典范	411
五、两国在经贸领域的合作.....	412
六、两国在文化等领域的合作	415
 第九章 新时期的两国关系.....	420
一、中国的“一带一路”国策	420
二、两国在新时期的合作机遇和展望	429

第一章 罗马尼亚——一个寻梦的地方

1、基本情况

罗马尼亚位于东南欧巴尔干半岛北面，多瑙河下游。多瑙河三角洲的全部以及喀尔巴阡山南部和中部处于罗境内。国土面积23.84万平方公里，此外，拥有黑海大陆架面积2.37万平方公里。南部以多瑙河为界与保加利亚相邻；西北部和西南部分别同匈牙利和塞尔维亚接壤；北部和东北部分别与乌克兰和摩尔多瓦交界；东临黑海。海岸线长245公里。2018年1月统计的人口总数为2219.4万，同比下降0.2%。常驻人口为1952.4万，同比减少120 700人。城市人口占总人口的56.4%，农村人口占总人口的比例为43.6%。官方语言为罗马尼亚语，约90%居民的母语为罗马尼亚语。主要少数民族语言为匈牙利语、乌克兰语、德语和土耳其语。主要宗教有东正教（信该教人数占总人口的86.5%）、罗马天主教（4.62%）、新教（3.2%）。首都为布加勒斯特。

【民族】罗马尼亚族是主体民族，人口为1940万，占总人口的89.5%。最大的少数民族是匈牙利族，人口为123万，占少数民族总人口的58.9%，主要生活在罗中西部的特兰西瓦尼亚地区。其他少数民族中，罗姆族（即吉卜赛人）62万人，占少数民族总人口的29.8%，乌克兰族5.09万人，占少数民族总人口的2.44%，日耳曼族3.6万人，占少数民族总人口的1.71%，土耳其2.77万人，总少数民族总人口的1.33%，利波维安族2.35万人，总少数民族人口总数的1.13%，其他占少数民族总人口不足1%的民族还有鞑靼、

塞尔维亚、斯洛伐克、保加利亚、克罗地亚、希腊、犹太、意大利、波兰、捷克等。值得一提的是，随着中罗两国关系的发展，尤其是经贸合作的深化，自上世纪90年代初以来，数以万计的华人赴罗经商、投资，其中不少人在罗定居并加入其国籍。目前，华族已成为罗官方认可的少数民族。

【国旗】呈长方形，长与宽之比为3:2。由三个平行相等的竖长方形组成，从左至右依次为蓝、黄、红三色。蓝色代表蓝天和空气，象征温文尔雅和高贵美丽；黄色代表丰富的自然资源，象征财富和力量；红色代表勇敢和牺牲精神，象征慷慨的胸怀和顽强的生命力。1821年革命以后，三色旗成为罗马尼亚近代以来第一个国家代表机构——人民会议的标志。1848年革命后建立的临时政府发布的第一个法令，正式确定三色旗为罗国旗。

【国徽】为盾徽。蓝色大盾面上有一只红嘴红爪的金鹰，鹰嘴啄着一个东正教十字架，两爪分别握着一把银剑和银色权杖。鹰胸前有一面小盾，盾面分五部分，象征罗马尼亚的五个行省：第一部分（左上角）为蓝底上一只金鹰，鹰头两侧为金色的太阳和月亮，这个图案是罗马尼亚公国国徽；第二部分（右上角）为红

底上灰色的公牛头，牛角之间是一颗金色五角星，牛头两侧为银色玫瑰花和月牙，这是摩尔多瓦公国的国徽图案；第三部分（左下角）为红底上金色双孔桥和前爪紧握银色大刀的金狮，此为巴纳特及奥尔特尼亚的国徽；第四部分（右下角）的图案被一红条分为上下两部分，上半部为蓝底上一只金嘴灰鹰和金色太阳及银色月亮，下半部为金底上七个红色雉堞，代表特兰西瓦尼亚的国徽；第五部分（下方）的楔形部分为蓝底上两条尾部朝上的金色海豚，象征多布罗加（黑海地区）。整个国徽图案是主权独立、统一、不可分割的罗马尼亚民族国家的象征。

【国歌】《觉醒吧，罗马尼亚人》，这首歌创作于1848年革命期间，原名《回声》，词作者是1848年革命时期著名的浪漫诗人安德烈·穆雷沙努（1816年—1863年），有关曲作者有三个版本，但公众普遍接受的说法是音乐教授、文化名人安东·潘（1796年—1854年）。这首歌在当年7月29日在勒姆尼古佛尔恰城首次演唱，并立刻被接受为革命的颂歌，名字也被改为现名。1990年1月24日，罗正式颁布法令，指定《觉醒吧，罗马尼亚人》为国歌。

【国花】刺玫花，作为民族热情、纯洁、真挚、高贵、朴素和丰收的象征。每年收获节，姑娘们戴着白蔷薇花环，歌舞欢庆。

【重要节日】重要节日有国庆日：12月1日（1918年国家统一日）。1990年前，即1948年至1989年，罗的国庆节是8月23日，以此纪念1944年8月23日推翻安东内斯库法西斯统治的起义。罗劳动法规定全年有15天法定休息日：复活节3天，元旦2天，圣诞节2天。另外，罗公国统一日（1月24日）、国际劳动节、儿童节、圣母升天日（8月15日）、圣安德烈节（11月30日）和国庆节各休息1天。

按照罗马尼亚法律，罗共有51个节日，但其中一些节日不是公休日。比如，纪念罗摆脱法西斯统治解放全境的建军节（10月25日）。

圣诞节和复活节是罗马尼亚两个重要的宗教节日。在中国，大家对圣诞节并不陌生。复活节是圣诞节之后最重要的宗教节日，意即耶稣复活的日子，具体日期是每年春分月圆后的第一个星期日。在复活节前的星期五，即“耶稣基督受难日”这一天，许多罗马尼亚人会斋戒，除水外一整天不进食。此外，按照民间习俗，这一天禁干农活，不宰杀牲畜和家禽，不织布纺线，不洗衣服，不打扫卫生，不烹制食物。在复活节夜晚，善男信女们都会去教堂参加弥撒。同时，罗马尼亚人还会绘制复活节彩蛋，悼念耶稣受难和庆祝耶稣复活。

除以上宗教节日外，罗马尼亚人民还保留了众多先辈们传下来的节日，其中一个独特的民间节日就是“三月节”（3月1日），它象征春天的来临。按照习俗，这一天，男士要向女士赠送叫“春花”的小饰物（意即3月护身符），以期给佩带者带来好运。春花一般都带有由红（象征爱情）、白（象征纯洁）两股细丝线织成的带缨子的绳子。小饰物的造型多样，有象征星座的图案，也有动物造型，还有心形、花卉、钥匙、马靴、面具、小矮人等形状。

【风俗禁忌】

罗马尼亚人是罗马人和达契亚人的后代，直率、豪爽、待人热情，爱交朋友，交谈时喜欢直截了当。尊重女士，进门、上车时男士要让女士先行，下楼梯时男子则在前护卫。亲友间见面相互

拥抱、贴面很普遍。应邀作客时需向女士送鲜花，赠花总数应为单数，但要避开13朵。

罗马尼亚人视盐和面包为生活中必不可少的食物。如有客人来访，最隆重的礼节是由主人家的姑娘托着盘子向客人送上面包和盐，客人需拿一块面包蘸盐尝一下。早餐较简单，主要为面包、肠和饮料。晚餐最丰盛，主要为肉类和奶制品，外加一些蔬菜，讲究质好量多。晚餐也是全家放松的时刻，一家人围坐在饭桌旁交流思想，回味一天的工作，畅谈未来的计划。请客吃饭时间较长，宴会通常持续2-3小时。出席正式晚宴时，男士一般着深色西服，女士着裙装。

罗马尼亚人能歌善舞，朋友间聚会、晚餐、出席婚礼时经常翩翩起舞，一些饭店在客人就餐时会安排民间歌舞表演。在餐馆用餐、住宿、理发及坐出租车时，一般要加付10%左右的小费。

罗马尼亚民族服装具有鲜明独特的艺术风格。服装款式多样，色彩鲜艳，各个地方都有自己的特色，有的在服饰上还镶有刺绣花边。很多地区的男士喜欢穿白色裤子，裤长至小腿，裤脚塞进黑色长筒靴里。

主要禁忌：罗马尼亚人坐车和室内忌讳穿堂风，从不打开两边的窗子让空气对流，认为这样的对流空气很危险，会引发身体不适。

二、地形气候

罗马尼亚地形奇特多样，境内平原、山地、丘陵各占国土面积的约三分之一。罗山河秀丽，蓝色的多瑙河、雄奇的喀尔巴阡山和绚丽多姿的黑海是罗马尼亚的三大天然国宝。多瑙河流经罗境内1075公里，其国土上蜿蜒流淌的大小数百条河川，多与多瑙河汇合，形成“百川汇多瑙”的水系。多瑙河每年搬运近6千万吨的冲积物和2000亿立方米的水，不仅灌溉着两岸的肥田沃土，也为罗航运、电力、渔业等提供了丰富的资源。多瑙河在汇入黑海前，分出三条支流，由北向南依次是齐利亚、苏利纳和圣格奥尔

基，著名的多瑙河三角洲就是由这三条支流冲积而成的。三角洲拥有丰富的渔业和芦苇资源，其秀丽的风光和多彩的动植物生态环境为旅游业发展提供了良机。有“罗马尼亚脊梁”之称的喀尔巴阡山绵亘在罗40%的国土上，这里林木茂密，森林资源丰富，地下蕴藏有煤、铁和黄金等矿产。罗马尼亚濒临黑海，景色秀丽的黑海海滩是著名的旅游胜地，较为有名的旅游城市和景点有康斯坦察、曼加利亚、马马亚、埃弗里耶、科斯蒂内什蒂、奥林普、海王星、木星、金星、土星等。

罗马尼亚拥有丰富的自然资源。主要矿藏有石油、天然气、煤和铝土矿，还有金、银、铁、锰、锑、盐、铀、铅、矿泉水等。罗马尼亚已探明的石油储量为1亿吨，居欧洲前列。油田主要分布在喀尔巴阡山外侧的丘陵地带，近年来在康斯坦察港以东200公里的黑海海域也发现了较丰富的石油储藏。罗天然气资源丰饶，其探明储量约1013亿立方米，主要分布在喀尔巴阡山内侧，即特兰西瓦尼亚高原的第三系沉积岩层中。在喀尔巴阡山和西部高原上，有许多盐山，岩盐储量达30亿立方米。此外，罗马尼亚水力资源丰富，蕴藏量为565万千瓦。森林面积为630万公顷，约占全国总面积的28%。农用土地约1477万公顷，其中耕地约945万公顷，占国土面积的40%。草原、牧场465万公顷，约占国土面积的20%。内河和沿海产多种鱼类。

罗马尼亚气候总体上属于四季分明的过渡型温和大陆性气候，年平均温度在10℃左右。1月平均气温为-3~5℃，7月为22~24℃。春季短暂，但气候宜人；6-8月是夏季，平均温度22-24℃，南部和东部低洼地区是最热的区域，最高温度可达38℃左右；秋天凉爽干燥，是旅游出行的好时节；12月至次年3月是冬季，平均温度零下3℃。年降雨量一般不超过750毫米，春末和夏初为多雨季节，降雨主要集中在4-6月和9-10月。

罗马尼亚首都布加勒斯特面积为228平方公里，占全国面积的0.8%。布加勒斯特属于东2时区，比北京时间晚6小时。每年4月-10月实行夏令时，与北京时差为5小时。